

СВІТОГЛЯДНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПРОЦЕСІВ ЕВОЛЮЦІЙНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ: МАКРОЕКОНОМІЧНА МОДЕЛЬ ФОРМУВАННЯ ПОТЕНЦІАЛУ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

IDEOLOGICAL TRANSFORMATIONS OF EVOLUTIONARY INTEGRATION: MACROECONOMIC MODEL OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT POTENTIAL FORMING

Вікторія МИКИТЕНКО,
доктор економічних наук,
Державна установа «Інститут економіки
природокористування та сталого розвитку
Національної академії наук України», Київ

Viktoriia MYKYTENKO,
Doctor of Economics,
Public Institution «Institute of Environmental Economics
and Sustainable Development of the National Academy
of Sciences of Ukraine», Kyiv

Сформульовано та обґрунтовано послідовність реалізації процедур у замкненому циклі формалізації оптимальної для України макроекономічної моделі формування потенціалу сталого розвитку, яку запропоновано інкорпорувати до прикладного інструментарію оригінального організаційно-економічного механізму управління потенціалом сталого розвитку. За результатами розробки концептуально-аналітичної моделі реалізації процесного впливу здійснено: побудову дворівневої структури організаційно-економічного механізму; ідентифікацію щільності взаємозв'язків та взаємозалежностей між базовими елементами системи державного регулювання економіки при запровадженні у практику положень Концепції оцінювання потенціалу сталого розвитку процесно-замкненого типу з урахуванням домінант теорії макросистемної еволюції держави.

It is formulated and grounded the sequence of procedures' implementation in a closed cycle of formalization of optimal for Ukraine macroeconomic model of sustainable potential development, which is proposed to be incorporated to the applied toolkit of an original organizational and economic mechanism of sustainable development potential management. As a result of development of conceptual and analytical model of the influence process implementation, it is carried out: a) the designing of a two-level structure of the organizational and economic mechanism; b) the identification of interconnections and interdependencies density between the basic elements of the state economy system regulation while introducing into practice the provisions of the Concept of sustainable development capacity assessment of process-closed type, taking into consideration the dominants of the macrosystem state evolution theory.

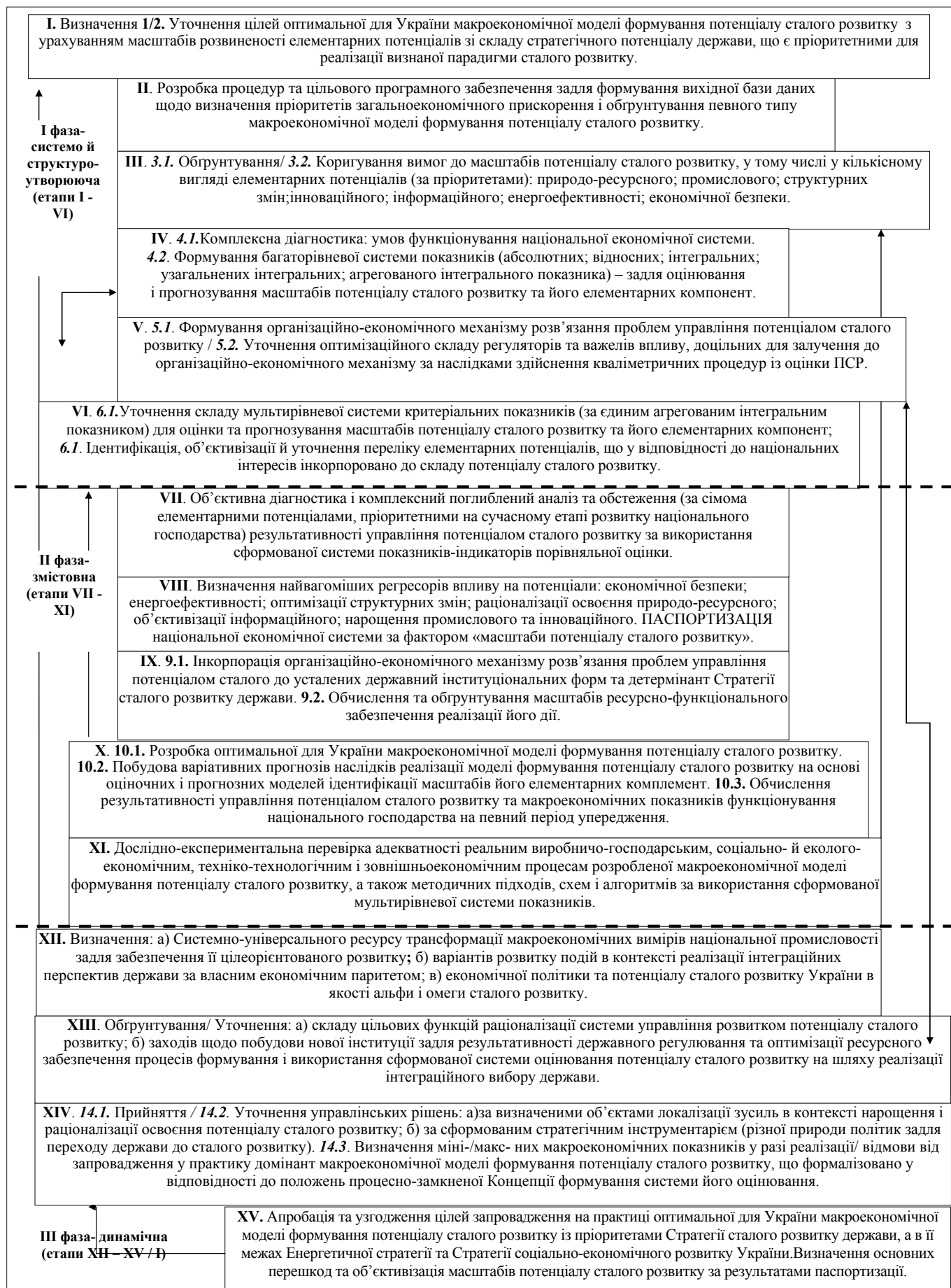
Питання, пов'язані з формуванням оптимальної для України макроекономічної моделі формування потенціалу сталого розвитку на шляху реалізації інтеграційного вибору держави, сьогодні є актуальними для провадження наукового дискурсу. Поряд із цим, ускладнення дефініційного визначення змісту і сутності поняття «потенціал сталого розвитку» [1] як поєднання у певній сукупності, пріоритетних на певному історичному етапі розвитку держави, елементарних потенціалів зі складу чотирьох груп стратегічного потенціалу України, залучення, використання та нарощення яких до процесів регенерації промислового виробництва, забезпечення надійності функціонування та екологічності національної економічної системи, загальноекономічного прискорення – дозволяє у науково-прикладній діяльності інкорпорувати різні за природою ресурси, резерви і можливості до виробничо-господарської, соціально-економічної, еколого-економічної, техніко-технологічної, інноваційно-інвестиційної та зовнішньоекономічної діяльності. Зазначене, наразі, можна вирішити шляхом раціоналізації при алокаційному їхньому поділі/перерозподілі за пріоритетними об'єктами локалізації зусиль, що: а) генеруватимуть у економічній системі визначальні ознаки до її сталого розвитку – убезпечило визначення у дослідженні семи конститутивно-ключових функцій управління потенціалом сталого розвитку; б) формують об'єктивний простір реалізації цільових функціоналів сталого розвитку в контексті реалізації інтеграційного вибору держави [2]. А саме, це активне провадження наступних цільових функцій із управління потенціалом сталого розвитку: 1) планування і прогнозування; 2) контролювання; 3) організовування; 4) коригування і регулювання; 5) діагностики і аналізу; 6) структурної оптимізації; 7) ресурсно-функціонального та інформаційно-методичного забезпечення.

Теоретичні, світоглядні та методологічні розробки, які присвячено управлінню розвитком стратегічного потенціалу реального сектору задля досягнення збалансованого розвитку, ґрунтовно розкрито у наукових працях: О. Алімова, О. Амоші, В. Геєця, Б. Данилишина, Л. Дейнеко, С. Бандура, С. Шкарлета та інших (окремі напрацювання представлено у [1 – 3]).

Мета дослідження. Зазначене передбачило розробку у дослідженні специфічного комплексу засобів та інструментарію формування оптимальної для України макроекономічної моделі формування потенціалу сталого розвитку, спрямованої на: а) об'єктивізацію кількісно-якісних змін за енергоекономічними показниками; б) скристалізацію і залучення найвагоміших регресорів впливу на темпи формування потенціалу сталого розвитку (ПСР); в) підвищення рівня економічної безпеки – які і обумовлять суттєве нарощення пріоритетних на сучасному історичному етапі розвитку національного господарства (НГ) семи елементарних потенціалів, виокремлених зі складу стратегічного потенціалу [4–6]: 1) промислового; 2) природо-ресурсного; 3) інноваційного; 4) інформаційного; 5) структурних змін; 6) економічної безпеки; 7) енергоефективності функціонування національної економіки.

Визнаємо, що за урахування теоретико-методологічних засад оцінювання масштабів потенціалу сталого розвитку, а також враховуючи розроблені у [4] домінанти відповідного типу Концепції процесно-замкненого типу, автором статті формалізовано алгоритм побудови та реалізації оптимальної для України макроекономічної моделі, за якою можна провести результативні процедури щодо (рис. 1) формування потенціалу сталого розвитку, підтримання положень якого дозволить узгодити цілі за трьома рівнями управління в контексті забезпечення сталого розвитку держави та опрацювати у їхній відповідності

Рис. 1. Етапи замкненого використання організаційно-економічних та кваліметричних процедур щодо розроблення оптимальної для України макроекономічної моделі формування потенціалу сталого розвитку

інші цільові програми розвитку окремих (пріоритетних) видів економічної діяльності у взаємозв'язку з національними економічними інтересами.

Поряд із вказаним, підтвердимо, що призначенням формалізованого п'ятнадцятиетапного алгоритму – є, для даного напрямку науково-прикладного дослідження, забезпечення розробки і досягнення довгострокових цілей кожною з функціональних компонент Стратегії сталого розвитку України з домінантами Енергетичної стратегії та Стратегії соціально-економічного розвитку держави у руслі приєднання до їхніх механізмів корпоративної і конкурентної стратегій цілеорієнтованого розвитку при інкорпорації до їхніх детермінант базових положень теорії макросистемної еволюції держави. При цьому слід зазначити про таке: сформований в межах даного алгоритму організаційно-економічний механізм розв'язання проблем управління потенціалом сталого розвитку, будучи одним із ключових елементів системи управління та системоутворюючим засобом реалізації цільових функціоналів, дозволить забезпечити результативність запровадження у практику оптимальної для України макроекономічної моделі формування потенціалу сталого розвитку при реалізації інтеграційного вибору держави.

Враховуючи результати теоретико-концептуального обґрунтування доцільного для використання переліку організаційно-економічних та кваліметричних процедур задля формування й інтерпретації оптимізаційного складу засобів побудови оптимальної для України макроекономічної моделі формування потенціалу сталого розвитку при визначенні напрямку інтеграції держави, обґрунтованих авторами на першому етапі дослідження, відзначимо наступне: на сучасному історичному етапі розвитку національного господарства, коли поступово зростають загрози збалансованості його функціонування і масштаби відриву технологічної підготовки української економіки за рівнями технологічної здатності та інноваційної конкурентоспроможності виробничо-економічних систем від провідних країн світу, виникає потреба у постійному корегуванні складу запроваджуваних у межах національної економічної системи засобів реалізації формування, нарощення та раціоналізації використання потенціалу сталого розвитку. Подібне трактування оригінального підходу до сутності і змісту системоутворюючого регулятора – є основою формування теоретико-концептуальної моделі аналізу результативності організаційно-економічного механізму розв'язання проблем управління ПСР в контексті реалізації інтеграційного вибору держави. Проте її формалізація здійснена не в межах традиційної суб'єкт-об'єктної, а суб'єкт-суб'єктної взаємодії. Особливості суб'єкт-суб'єктної взаємозалежності створюють умови для формування концепту єдиного теоретико-аналітичного контексту реалізації простору цільових функціоналів сталого розвитку, в якому об'єднані основні підсистеми суспільства і національної економічної системи (саме це обумовлює доцільність і необхідність поєднання економічної, технологічної, інформаційної та соціальної підсистеми в єдиний соціально-економічний комплекс – потенціал сталого розвитку у складі з семи елементарних потенціалів, піддаючи їх аналізу в межах синергетичної парадигми).

Звідси, сформувалася потреба у розбудові загальної системи управління потенціалом сталого розвитку, що передбачає підтримання наступних умов щодо її удосконалення за рахунок подальшої розробки архітектури *організаційно-економічного механізму розв'язання проблем управління потенціалом сталого розвитку* ($OEM_{РПУП\text{СР}}$). Формалізацію останнього у вигляді концептуально-аналітичної моделі відтворено у формулі (1), а його структуру представлено на рис. 2. Щільний зв'язок між його конститутивно-ключовими компонентами дозволяє ідентифікувати змістовність специфічних функцій та взаємозв'язків між ізольованими елементами (підсистемами) механізму в контексті реалізації інтеграційного вибору держави.

$$OEM_{РПУП\text{СР}} = CY_{\text{ПСР}} \exists \left(\{a, b, c, d, k, l, m, n\} N^7 \cup \{R_B \cap R_3\} HT^3 \right) \cap$$

$$\left(\left(CDZ_{13} \cup \{R_{\text{ПСР}}\} \div \right) \rightarrow \left(D(U^{1-6}, B^{7-11}, I^{12-15/1}) \right) \right) \cup CI_{OM} \text{ПСР} \subset (PE)^2 CI^2 \cap df / dQ^7 \cup \{3/P(MEM\Phi_{\text{ПСР}})\} \rightarrow (1)$$

$$\rightarrow |P_{MP} \cup P_{MA}| \stackrel{R}{\Leftrightarrow} S_{OEM} \leftrightarrow M_{\text{ФССР}}$$

де, $OEM_{РПУП\text{СР}}$ – організаційно-економічний механізм розв'язання проблем управління ПСР, а $CY_{\text{ПСР}}$ – це система управління масштабами ПСР, репрезентована у складі семи конститутивно-ключових його компонент – тобто найбільш пріоритетних на сучасному історичному етапі розвитку національного господарства елементарних потенціалів (зі складу стратегічного потенціалу держави) на структурно-динамічні виміри функціонування національної економічної системи. При цьому засвідчимо, що елементи визначеного типу організаційно-економічного механізму репрезентовані автором цієї статті в якості системо-й структуро- утворюючих регуляторів, які доцільно використовувати корелянтам лише у певній (раціональній) сукупності на кожному з трьох рівнів управління, і, відповідно, розмежовано за сімома цільовими функціоналами: а) ущільнення виробничо-господарських, суспільних, еколого-економічних зв'язків (а); б) раціоналізація освоєння природо-ресурсного потенціалу (в); в) нарощення інноваційної здатності національної економічної системи (с); г) удосконалення системи координації та взаємодії (міжгалузевої та міжрегіональної) (d); д) оптимізація системи контролювання і коригування (l); ж) забезпечення об'єктивності інформаційно-методичної бази (m); з) регенерації реального сектору економіки України (n).

Поряд із вказаним, оптимізаційний комплекс системоутворюючих регуляторів та важелів впливу на процеси формування ПСР, інкорпорованих до побудованого організаційно-економічного механізму, передбачає мультиплікативний ефект (R), який обумовлює трансформацію і зміну функцій кожної його компоненти, що відбувається за наслідками і, відповідно, при врахуванні трансформаційних змін як зовнішніх (R_3), так і внутрішніх (R_B) умов функціонування кожного з трьох рівнів управління розвитком елементарних потенціалів, які репрезентують цілеорієнтоване зростання ($\{R_B \cap R_3\} HT^3$). Так, зокрема, це наступні: а) I рівень – управління ПСР, у цілому – на рівні національного господарства; б) II – рівень – формування зосереджено на розбудові та використанні промислового потенціалу у сукупності з похідними ресурсами, можливостями і резервами промисловості (енергоефективності; економічної безпеки); в) III – рівень – формування семи елементарних потенціалів, що репрезентують ПСР, загалом, для окремого виду економічної діяльності (і, відповідно, суміжних із нею галузей та виробництв).

При цьому реалізація дії $OEM_{РПУП\text{СР}}$ спрямована на раціоналізацію структурно-динамічних зрушень за тринадцятьма параметрами (CDZ_{13}) в межах наступних структур управління процесами формування ПСР, що віднесено до: технологічної, функціональної; територіальної; галузевої; інноваційної; відтворювальної; інституційної; зовнішньоекономічної; організаційної; каскадної; комунікаційної; корпоративної; соціальної.

$\{R_{\text{ПСР}}\}$ – замкнений зворотній зв'язок, що виникає при виконанні управлінських рішень в контексті розв'язання специфічних завдань щодо реалізації процесів у сфері формування ПСР. Однак, як відомо, область їхніх розв'язок є рішенням алокаційної природи, за якими під впливом коректуючих силових рішень суб'єктів управління здійснюється раціоналізація поділу/ перерозподілу сукупних резервів, ресурсів і можливостей між визначеними пріоритетними об'єктами докладання зусиль. А саме, за наступними трьома фазами алгоритмічної реалізації п'ятнадцяти етапів побудови оптимальної для України макроекономічної моделі:

Рис. 2. Побудова структури організаційно-економічного механізму розв'язання проблем управління потенціалом сталого розвитку

Організаційно-економічний механізм розв'язання проблем цілеорієнтованого управління потенціалом сталого розвитку України						
Принципи розбудови та реалізації дії механізму	Специфічні функції реалізації дії	Регулятори та важелі впливу, що інкорпоровано до організаційно-економічного механізму	Рівні (три) – національне господарство; реальний сектор економіки; вид економічної діяльності	Ресурси: матеріально-факторні; комунітарні; когнітивно-організаційні		
Підмеханізм-апарат (Π_{MA});			Підмеханізм-процес (Π_{MP})			
Елементарні під- механізми $OEM_{упр}$						
1. Забезпечення економічної безпеки	2. Підвищення енергоефективності функціонування економіки	3. Надійності промислового виробництва	4. Рационалізації природо-ресурсо-використання	5. Оптимізації структурних змін	6. Нарощення інноваційної здатності	7. Об'єктивізації інформаційно-методичного забезпечення

а) системо- й структуроутворюючою – тобто етапи I – VI (U^{1-6}); б) змістовною – тобто етапи VII – XI (B^{7-11}); в) динамічною – тобто етапи XII – XV / I ($I^{12-15/1}$);

$CI_{OM} ПСР$ – стратегічний інструментарій реалізації оптимальної для України макроекономічної моделі формування ПСР за моделлю структурного типу ($ПЕ^2 СР$ – структура (репрезентує масштаби потенціалів: природо-ресурсного, промислового, енергоефективності, економічної безпеки, структурних змін, інноваційного і інформаційного), що є результативним при формуванні тріади стратегічного набору із певного переліку політик, які розмежовано на такі сукупності: а) матеріально-факторну (дев'ять політик); б) комунітарну групу політик (шість); в) когнітивно-інформаційну (десять);

df / dQ – похідна компонента, формалізована за простором семи цільових функціоналів з урахуванням економічного паритету – «реалізації оптимальної для України макроекономічної моделі формування потенціалу сталого розвитку» за трьома етапами її формування в запровадження у практику;

$3 | P(MEM\Phi_{ПСР})$ – множина важелів, яка поділяється за трьома етапами у відповідності до особливостей функціонування НГ, що і забезпечить результативність реалізації макроекономічної моделі щодо формування достатнього масштабу ПСР лише у разі розмежування організаційно-економічного механізму розв'язання проблем управління на дві ключові компоненти: а) підмеханізм – процес (Π_{MP}); б) підмеханізм – апарат (Π_{MA}).

При цьому вихідним положенням, яке отримано за результатами теоретико-концептуальної інтерпретації функціоналів та репрезентовано в концептуально-аналітичній моделі $OEM_{РПУПСР}$ – є наступне твердження: репрезентовану, в якості замкненої, дію формалізованого системо- структуро- утворюючого важеля, – тобто $\Leftrightarrow \in S_{OEM}^R$ – дієвість та органічність функціонування $OEM_{РПУПСР}$ можна забезпечити лише тоді, коли він сам, у повній мірі, є природною складовою – тобто інкорпорованим елементом до множини регуляторів, що складають

Рис. 3. Структурно-логічна схема взаємозв'язків та взаємозалежностей між базовими елементами системи державного регулювання економіки при запровадженні у практику положень Концепції оцінювання потенціалу сталого розвитку процесно-замкненого типу

Таблиця 1. Обґрунтування сукупності методів та інструментарію розбудови оптимальної для України макроекономічної моделі формування потенціалу сталого розвитку

Етап побудови моделі	Сукупність методів і способів розв'язання науково-прикладного завдання щодо побудови оптимальної для України макроекономічної моделі формування потенціалу сталого розвитку
1	Методи синтезу, наукової абстракції, визначення причинно-наслідкових зв'язків та їхньої щільності.
2	Методи концептуально-аналітичного аналізу: системного аналізу, регресійного та факторного аналізу, контент аналіз;
3	Методи аналізу груп; порівняння; кількісної оцінки; кореляційного аналізу. Метод логічного проектування - для визначення найвагоміших регресорів і вагомості їхнього впливу на рівень конститутивно-ключових на певному етапі розвитку національного господарства потенційно-факторних детермінант, а саме, потенціалів: енергоефективності економічної безпеки, складових промислового та природо-ресурсного потенціалів, потенціалів інноваційного, інформаційного та структурних змін тощо;
4	Методи параметричної оптимізації: багатокритеріальної векторної та однокритеріальної оптимізації; однопараметричної та багатопараметричної оптимізації – задля розробки і формалізації критеріального простору цільових функціоналів пріоритетних складових потенціалу сталого розвитку;
5	Методи функціонального, морфологічного та інформаційного й економічного аналізу для визначення єдиного критерію оцінювання вимірів із побудовою адекватної системи порівняльних показників (абсолютних, інтегральних, узагальнених інтегральних, агрегованого інтегрального показника потенціалу сталого розвитку);
6	Метод структурних матриць, наочного відтворення та графічний метод;
7	Методи математичної статистики та рейтинговий метод, згрупування, порівняння і узагальнення економічних показників та їхніх відносних значень;
8	Метод елімінування, кореляційний, функціональний та регресійний аналіз, математичного програмування, експертний метод; метод вагових коефіцієнтів задля об'єктивізації порогових меж узагальнених і агрегованих показників потенціалу сталого розвитку – задля оформлення стандартизованих форм ПАСПОРТУ національної економічної системи за потенційно-факторною детермінантою «масштаб потенціалу сталого розвитку»
9	Методи: узагальнення; попереднього, поточного і заключного контролю; інтерв'ю та експертного аналізу; факторного аналізу; методи: фрактальних графів; побудови кореляційних матриць; табличне, графічне та аналітичне моделювання – задля ідентифікації ключових перешкод;
10	Прогностичний метод, а також методи аналізу систем та побудови поліноміальних модельних рішень, графічний;
11	Методи: побудови архітектури цільового програмного забезпечення для ідентифікації параметрів потенціалу сталого розвитку; динамічного та нелінійного програмування;
12	Метод логічного моделювання та проектування; методи прогнозування та лінійного і дискретного моделювання; методи ідентифікації параметрів регламентуючої, мобілізуючої, організаційної та прогностичної функції;
13	Методи альтернативного та граничного аналізу, абсолютних та порівняльних переваг, аналіз еластичності, табличне, графічне, аналітичне моделювання, структурна оптимізація та визначення рівноваги задля уточнення допустимих порогових змін агрегованого інтегрального та узагальнених інтегральних показників;
14	Методи управління за відхиленнями та об'єктно-цільового аналізу; структурно-інформаційного аналізу та аналізу систем, методи безумовної оптимізації та оптимізації з умовами математичного програмування;
15/ 1	Методи позитивного і нормативного аналізу, а також синергетичного підходу щодо раціоналізації поділу/перерозподілу резервів, ресурсів і можливостей національної економічної системи. Методи побудови морфологічних матриць «умови - обмеження» - задля формування трьох типів стратегічного набору зі складу з двадцяти шести різних за природою політик в контексті формування, нарощення та раціоналізації використання ПСР України.

Джерело * Визначено, систематизовано і згруповано автором, що представлено у [1; 7]

загальний механізм формування Стратегії сталого розвитку держави ($M_{\text{ФССРД}}$). У відповідності з зазначеним побудовано архітектуру $OEM_{\text{РПУПСР}}$ у складі з семи підмеханізмів (рис. 2), яка уможливорює формалізацію структурно-логічної схеми ідентифікації взаємозв'язків і взаємозалежностей між базовими елементами системи державного регулювання економіки при терміновому запровадженні у практику вихідних положень Концепції формування системи оцінювання потенціалу сталого розвитку процесно-замкнутого типу (рис. 3). Її деталізовано та обґрунтовано у [1; 4], де визначено пріоритети об'єктивації масштабів потенціалу сталого розвитку. Поряд із цим, підтвердимо наступне: оскільки процедури розроблення алгоритму побудови і реалізації оптимальної для України макроекономічної моделі формування ПСР – є замкнутою системою виконання організаційно-економічних і кваліметричних завдань, тоді, відповідно, $OEM_{\text{РПУПСР}}$ – є замкнутою системою реалізації дії специфічного складу регуляторів і важелів впливу на формування, нарощення та раціоналізацію використання потенціалів: промислового, природо-ресурсного, інноваційного, інформаційного, енергоефективності, економічної безпеки і структурних змін. Звідси, визнаємо наступне: усі методи, засоби і способи повинні бути чітко розмежованими за етапами розбудови макроекономічної моделі та логістично- і когнітивно-інформаційно спрямованими задля забезпечення щільності взаємодії між собою та досягнення об'єктивності розрахунків. З цією метою нами систематизовано у табличному вигляді сукупність методичних підходів, якими слід користуватися на кожному з п'ятнадцяти етапів розв'язання науково-прикладного завдання (табл. 1).

Виконання науково-прикладного завдання щодо визначення специфічного переліку методів, за якими можна ідентифікувати стратегічний інструментарій розбудови оптимальної для України макроекономічної моделі формування потенціалу сталого розвитку, дозволило запропонувати певний склад управлінських і організаційно-економічних процедур, за якими і було здійснено побудову методологічної схеми реалізації дії $OEM_{\text{РПУПСР}}$, що можна вважати об'єктивною лише за результатами уточнення змісту і сутності кожного з п'ятнадцяти етапів формалізації

домінант при ідентифікації доктринальних основ формування системо- й структуроутворюючого важеля (рис. 4).

При цьому в межах оригінальних [7] методологічних засад формування об'єктивної системи оцінювання потенціалу сталого розвитку стратегії у відповідності до набутих національною економічною системою системоутворюючих ознак до сталого розвитку та масштабів розвиненості кочових елементарних потенціалів можна формалізувати для кожного з трьох етапів побудови і реалізації оптимальної для України макроекономічної моделі відповідної природи. Тобто для реалізації наступних фаз:

I-го етапу: системо-й структуроутворюючого;

II-го етапу: змістовного;

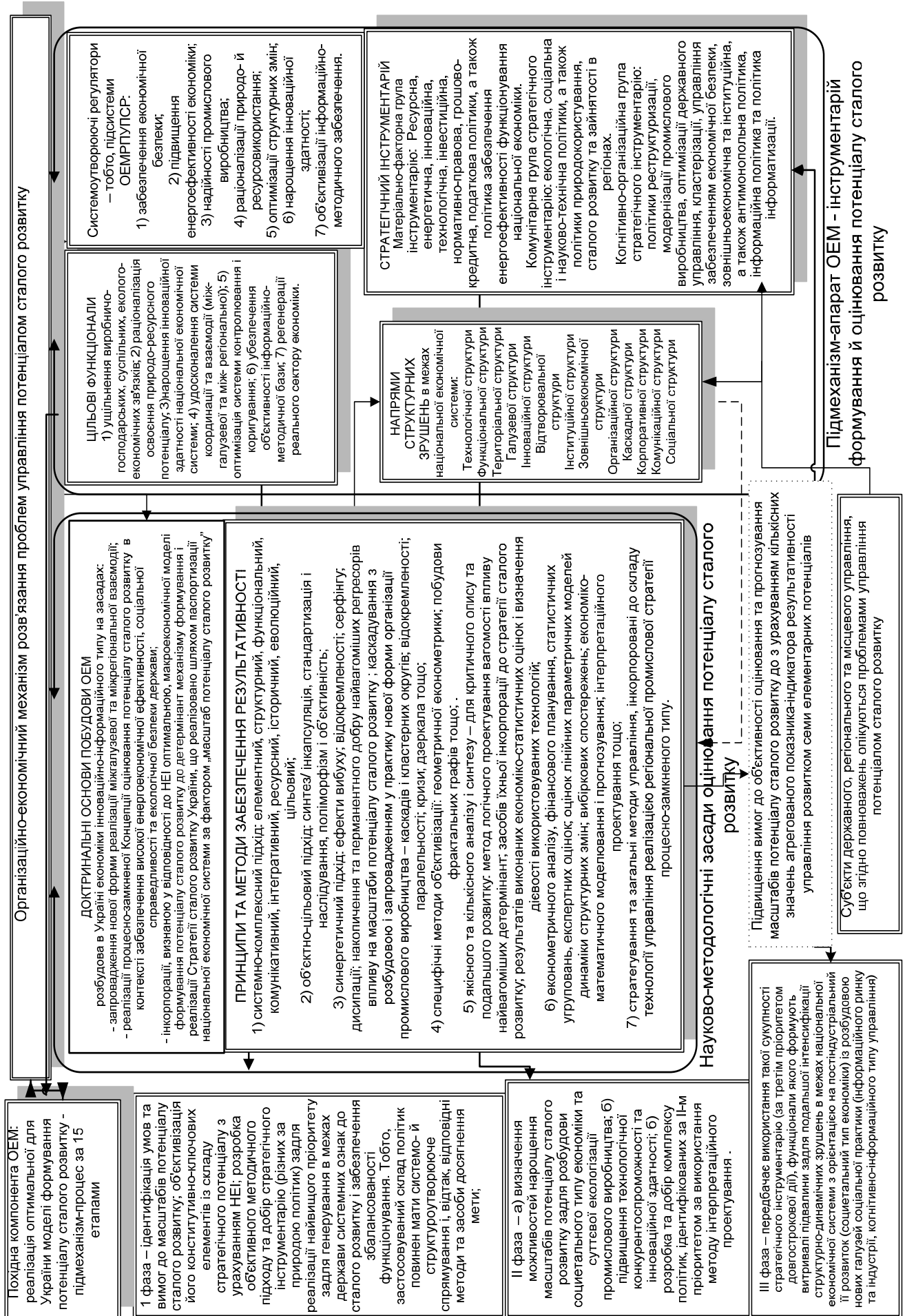
III-го етапу: динамічного

автором – розроблено сукупність політик різної природи при опрацюванні трьох стратегічних наборів, які розроблено за використання методу побудови морфологічної матриці «умови – обмеження».

ВИСНОВКИ

Певним чином підсумовуючи вищенаведені викладки, визнаємо, що за результатами формування системи оцінювання масштабів потенціалу сталого розвитку розроблено і візуалізовано оригінальну структуру організаційно-економічного механізму управління потенціалом сталого розвитку, репрезентацію дії якого можна при відтворенні за концептуально-аналітичною моделлю (у статті її репрезентовано у вигляді формули (1)) розмежувати на два ключових системоутворюючих важелі – тобто на два фундаментальних елементи впливу на процеси управління формуванням, нарощенням і використанням [8]. А саме, до процесної його складової залучено похідну компоненту, що забезпечує реалізацію за трьома фазами (системоструктуро- утворююча, змістовна, динамічна) п'ятнадцяти етапів оптимальної для України макроекономічної моделі формування потенціалу сталого розвитку, ідентифікованих за положеннями процесно-замкнутої Концепції системно-комплексного його оцінювання. А до апаратного елементу – інкорпоровано специфічні для кожного елементарного потенціалу, зі складу

Рис. 4. Методологічні засади реалізації дії організаційно-економічного механізму розв'язання проблем цілеорієнтованого управління потенціалом сталого розвитку

стратегічного потенціалу держави, регулятори та стратегічний інструментарій задля: ущільнення виробничо-господарських, суспільних, еколого-економічних зв'язків; раціоналізації освоєння природо-ресурсного потенціалу; нарощення інноваційної здатності національної економічної системи; оптимізації системи контролювання та коригування; забезпечення об'єктивності інформаційно-методичного забезпечення; регенерації реального сектору економіки України.

Таким чином, доведено, що у науково-прикладній діяльності оптимального варіанту розв'язання проблем щодо формування достатніх масштабів розвиненості потенціалу сталого розвитку України та забезпечення результативності стратегічного управління загальноекономічними зрушеннями в державі можна досягти лише у разі: а) запровадження процесно-алокаційної технології, сформованої при синхронному використанні положень макросистемної еволюції, структурно-інформаційної надійності систем, засобів процесного та алокаційного управління; б) генерування в межах національної економічної системи організаційно-економічних передумов задля регенерації реального сектору української економіки, що уможливить його еволюційну стійкість функціонування, яка передбачатиме інваріантність реалізації інтеграційних процесів вибору держави; в) формування адекватної системи оцінювання та прогнозування результативності управління формуванням потенціалу сталого розвитку, яку інкорпоровано до прикладного інструментарію оригінального організаційно-економічного механізму управління потенціалу сталого розвитку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Алимов О.М. Системно-комплексне оцінювання потенціалу сталого розвитку України [Текст] / О.М. Алимов, В.В. Микитенко, І.М. Лицур, І.В. Драган, В.Ю. Худолей, О.О. Демешок, О.С. Гребенюк. – Київ: Державна Установа «Інститут економіки природокористування та сталого розвитку НАН України», 2013. – 99 с.
2. Сталій людський розвиток: забезпечення справедливості: Національна доповідь [Текст] / В.М. Гесць, Е.М. Лібанова, М.Г. Жулинський та ін. // кер. авт. колективу Е.М. Лібанова / Інститут демографії та соціальних досліджень ім. М.В. Птухи. – Умань: Видавничо-поліграф. центр «Візаві», 2012. – 412 с.
3. Шкарлет С.М. Чинники генерування результативності технологій управління забезпеченням економічної безпеки у промисловості [Текст] / В.В. Микитенко, С.М. Шкарлет // Тріада національного відродження: наука – освіта – виробництво: Збірник наукових праць. / [О.М. Алимов, О.О. Демешок, С.М. Шкарлет та ін.]; за науковою ред. д.е.н., проф. В.В. Микитенко. – Вип. 2. – Київ, МНТУ ім. акад. академіка Ю. Бугая, Вид-во ПП Вишемирський В.С., 2012. – 144 с. [С. 11 – 16].
4. Микитенко В.В. Корегування енергетичної політики держави в умовах транснаціоналізації світової економіки [Текст] / В.В. Микитенко // Вісник економічної науки України: науково-практичний журнал, № 2 (14). – 2008. – С. 110–117.
5. Микитенко В.В. Коридори еволюції української економіки та інкорпорація зовнішньоекономічних впливів при прогнозуванні траєкторії її розвитку [Текст] /

В.В. Микитенко // Економічний вісник Донбасу: науково-виробничий журнал, № 4 (14), 2010. – С. 52–69.

6. Микитенко В.В. Системно-комплексна оцінка потенціалу сталого розвитку України (Розділ 1) / О.М. Алимов, В.В. Микитенко / Перший етап модернізації економіки України: досвід та проблеми: монографія. [Текст] / О.І. Амоша, В.І. Ляшенко, В.В. Микитенко та ін. – Інститут економіки промисловості НАН України, КПУ. – Запоріжжя: КПУ, 2014. – 798 с.

7. Микитенко В.В. Гео-економічне позиціонування України: економічні інтереси в контексті сучасного класифікаційного аналізу директив ЄС та формалізації обсягів і масштабів зусиль [Текст] / В.В. Микитенко, О.О. Демешок. – Сімферополь, Вид-во ТНУ ім. В. Вернадського МОН України та Академії економічних наук України, 2014. – № 1 (46). – С. 35 – 49.

8. Микитенко В.В. Технології управління розвитком стратегічного потенціалу в системі забезпечення економічної безпеки у промисловості України [Текст] / В.В. Микитенко // Український соціум: наука – освіта – виробництво: Збірник наукових праць / [В.Ю. Бугай, С.М. Шкарлет, В.Ю. Худолей та ін.]; за ред. д.е.н., проф. В.В. Микитенко. – Вип. 4. – Київ, МНТУ ім. акад. Ю. Бугая та Асоціація ТЕКУ, 2013. – 384 с. [С. 34 – 42].

REFERENCES

1. Alymov O.M., Mykytenko V.V., Lytsur I.M., Drahan I.V., Khudolej V.Yu., Demeshok O.O., Hrebenuk O.S. Systemno-kompleksne otsiniuvannya potentsialu staloho rozvytku Ukrainy [System-complex evaluation of sustainable development potential of Ukraine]. Derzhavna Ustanova «Instytut ekonomiky pryrodokorystuvannya ta staloho rozvytku NAN Ukrainy», Kyiv, Ukraine, 2013, 99 p. [in Ukrainian].
2. Heiets' V.M., Libanova E.M., Zhulyns'kyj M.H. and others. Stalyy liud's'kyj rozvytok: zabezpechennia spravedlyvosti: Natsional'na dopovid' [Sustainable Human Development: Ensuring Equity: A National Report]. Vizavi, Uman', Ukraine, 2012, 412 p. [in Ukrainian].
3. Mykytenko V.V., Shkarlet S.M. Chynnyky heneruvannya rezul'tatyvnosti tekhnolohiy upravlinnya zabezpechenniam ekonomichnoyi bezpeky u promyslovosti [Factors generation performance management techniques to ensure economic security in industry]. Triada natsional'noho vidrodzhennia: nauka – osvita – vyrobnytstvo, 2012, vol. 2, pp. 11 – 16 [in Ukrainian].
4. Mykytenko V.V. Korehuvannya enerhetychnoyi polityky derzhavy v umovakh transnatsionalizatsiyi svitovoyi ekonomiky [Correcting energy policy in terms of transnationalization of the world economy]. Visnyk ekonomichnoi nauky Ukrainy, 2008, no.2 (14), pp. 110 – 117 [in Ukrainian].
5. Mykytenko V.V. Korydory evolyutsiyi ukraïns'koyi ekonomiky ta inkorporatsiya zovnishn'oeconomichnykh vplyviv pry prohnouzuvanni trayektoriyi yiyi rozvytku [Ways of evolution of Ukrainian economy and incorporation of foreign influences in predicting the trajectory of its development]. Ekonomichnyy visnyk Donbasu, 2010, no. 4 (14), pp. 52 – 69 [in Ukrainian].
6. Mykytenko V.V., Alymov O.M., Liashenko V.I. and others. Pershyj etap modernizatsiyi ekonomiky Ukrainy: dosvid ta problem [The first phase of the modernization of Ukraine's economy: experience and problems]. Instytut ekonomiky promyslovosti NAN Ukrainy, KPU, 2014, Zaporizhzhya, Ukraine, 798 p. [in Ukrainian].
7. Mykytenko V.V., Demeshok O.O. Heoekonomichne pozytsiyuvannya Ukrainy: ekonomichni interesy v konteksti suchasnoho klasyfikatsiyynoho analizu dyrektyv YeS ta formalizatsiyi obsyahiv i masshtabiv zusyil' [Geo-economic positioning of Ukraine: economic interests in the context of modern classification analysis of EU directives and formalization of amounts and scales of efforts]. Simferopol', 2014, no.1 (46), pp. 35 – 49 [in Ukrainian].
8. Mykytenko V.V. Tekhnolohiyi upravlinnya rozvytkom stratehichnoho potentsialu v systemi zabezpechennia ekonomichnoyi bezpeky u promyslovosti Ukrainy [Technology development of strategic management capacity in the system to ensure the economic security of Ukraine in the industry]. Ukrain's'kyj sotsium: nauka – osvita – vyrobnytstvo, 2013, no.4, pp. 34 – 42 [in Ukrainian].

Збірник наукових праць
«Економіка природокористування
і охорони довкілля» входить у міжнародну
наукометричну базу RePEc